

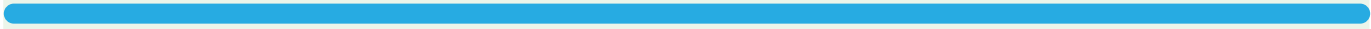
תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פְּרֵשֶׁת חַיֵּי שְׂרָה תשפ"ב

יצחק בשדה

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת חיי שרה תשפ"ב

יצחק בשדה

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללוך סלה," אמרו אברהם וצבי כשכולם התחילו להתפלל מנחה בבית הכנסת.

דקות מספר לאחר מכן, הביטו שני הילדים לכיוון הבימה בשומעם קול חבטה עזה שהגיע מכיוון זה. לתדהמתם, הם ראו צדוק הצדיק - האדם שנהג למכור סגולות בדויות מחוץ לבית הכנסת שלהם - עומד במרכז.

"הוי השם," קרא צדוק. "אני יודע שעשיתי עבירות, אבל כעת, אני רוצה לחזור בתשובה."

"אני כל כך מודה לך שגרמת לשופט לדון אותי כחף מפשע בסיבת אי שפיות הדעת ולשחרר אותי לחופשי מהכלא. יש לי כל כך הרבה הכרת הטוב אליך השם כך שברצוני לעשות רק מצוות. ובעצם, אני מקבל על עצמי, בלי נדר, לאכול סופגניות כל יום - מעכשיו ועד חנוכה בכדי שאני אמשיך להיות ראוי לזכות לניסים שאתה עושה בעבורי ובעבור עם ישראל."

כל באי בית הכנסת הביטו בצדוק כשהוא המשיך לדבר בקול להשם. היו כאלו שלחשו "שש...ששש!" אולם צדוק הצדיק המשיך.

"תודה לך השם על הציפורניים שבאצבעות," אמר צדוק, מושיט לאוויר את אצבעותיו הפתוחות. "הן מאפשרות לי לגרד את ראשי בעת הצורך. ותודה לך השם על שיצרת צפרדעים, ודבורים, ועצים ואת הברכיים שלי!"

בסופו של דבר, ניגש אביהם של אברהם וצבי אל צדוק והניח את ידו סביב כתפיו. "הכל בסדר, צדוק?" שאל אבא בנועם.

"אה, כן," אמר צדוק. "אני למעשה מעולם לא דיברתי אל השם באופן כזה, וזה מדהים!"

מנין נוסף של תפילת מנחה אמור היה להתקיים בעוד מחצית השעה, אבא החליט שהוא ימתין עד אז להתפלל.

"צדוק," הוא אמר. "למה שלא נצא לדבר בחוץ כך שכולם יוכלו להמשיך כאן את התפילה ללא הפרעה."

"בודאי," אמר צדוק בחיוך. "אני בין כה וכה בדיוק סיימתי להתפלל כבר."

"צדוק," התחיל אבא ברגע שיצאו שניהם אל מחוץ כתלי בית הכנסת. "אולי לא כדאי שתדבר כל כך בקול בזמן שכולם מנסים להתפלל."

"אתה מתכוון לומר שמותר לי לומר להשם רק את מה שכתוב בסידור?" שאל צדוק. "כי אני חיפשתי בכל הסידור ולא ראיתי שזה מזכיר בשום מקום צפרדעים ודבורים."

"לא," אמר אבא בעדינות. "כל מה שאמרת להשם זה היה מצוין, אה, אולי חוץ מהקבלה של אכילת הסופגניות - זה לא באמת מצוה. אולם בבית הכנסת מתפללים בדרך כלל ביחד. כציבור. האם לא נראה לך ששיחות כאלו עם השם מתאימות יותר להתבצע באופן פרטי, אולי אי שם באיזשהו שדה?"

"האם אתה מתכוון כמו חסידי ברסלב?" שאל צדוק.

"כמו ברסלב?" אמר אבא. "כמו יהודים! הפסוק אפילו אומר על יצחק אבינו שהוא הלך לדבר עם השם בשדה."

"יצחק אבינו היה ברסלב?" שאל צדוק, מופתע.

"לא, לא, אין כאן שום קשר לברסלב," הסביר אבא בסבלנות. "הרב אביגדור מילר מסביר את הפסוק: 'ויצא יצחק לשוח בשדה' שזה דבר מאד חשוב לערוך בפועל שיחה אמיתית עם בורא העולם. להקצות זמן בו נמצאים **לבד** ומדברים עם השם וחושבים על הדרכים הטובות ביותר לעובדו."

"אז לא כדאי לי לדבר עם השם אם אינני בשדה?" שאל צדוק. "ומה קורה כשאני בתוך מערה, מחפש קצת שיער מאתונו של בלעם? האם מותר לי לדבר עימו אז?"

"בוודאי - אתה יכול לדבר עם השם בכל מקום!" אמר אבא. "אתה גם יכול לעשות זאת בזמן שהינך לבד בחדר או אפילו כאשר הינך מחכה בתור לרופא - למרות שכאשר ישנם עוד אנשים מסביב, נראה כי עדיף לדבר בשקט בכדי לא להפריע להם."

"אולם ישנה תועלת גדולה לדבר עם השם במיוחד שהינך נמצא בחוץ, בשדה או בגינה. מכיון שבמקומות אלו יש אפשרות ביתר קלות להביט סביב ולראות את פלאי הבריאה המדהימים אותם יצר השם בעולמו. וכאשר הינך רואה את כל הדברים המדהימים שברא השם, כמו הדבורים והעצים והפרחים והפרפרים, זה עוזר לך לקבל הערכה עצומה לכל מה שהשם יצר בעולם הזה."

"כאשר הינך רואה פרח יפה צומח. או נמלה פצפונת מתרוצצת בכדי לאגור אוכל, עליך תמיד לחשוב 'וואו, השם יצר את כל הדברים המדהימים האלו רק בשביל שאוכל להעריך את גדלותו ועוצמתו'."

"הדבר החשוב הוא שתפריש זמן מזמנך בכדי לפתח קשר אמיתי עם השם. ככל שתחשוב ותדבר יותר עם השם, כך קרוב יותר תהיה אליו, ותגדל ותתעצם יותר."

"תודה," אמר צדוק. "אני מיד עכשיו הולך למצא לעצמי שדה. אני הולך לדבר שם עם השם עד שאני יעשה צדיק ברמה של יצחק אבינו!"

שבת שלום ומבורך!